

Relationer og anerkendelse

Relationer

Relation er et redskab i det pædagogiske arbejde, som handler om at skabe felter af fælles opmærksomhed.

Som relationskompetente pædagoger/medarbejdere møder vi barnet/den unge der, hvor de er i forhold til deres personlige og sociale handlekompetencer. Vi tager ansvaret for at etablere mødet, og vi justerer vores opmærksomhed i forhold til barnets niveau og kompetencer.

Anerkendelse

Kvaliteten af samspillet i det pædagogiske rum mellem barnet/den unge og os som pædagoger er altafgørende for, at vi kan være en vigtig faktor i deres udvikling og læring. Det pædagogiske møde bygger på positivitet og anerkendelse, som åbner for glæden, stimulerer de positive oplevelser og støtter barnet/den unge i deres udvikling.

At udfolde barnets/den unges historie

Den narrative tilgang handler om andet end at fortælle den gode historie. Det er vores opgave at være nysgerrig og gå på opdagelse i barnets/den unges egen historie og de dominerende fortællinger, de har skabt om sig selv. Hvad enten det er fortællinger, der fremhæver ressourcer og succes eller fiaskoer, skaber det den opfattelse, de har om sig selv. Jo flere historier, de samler, der kan passe ind i deres opfattelse, jo mere bekræftet bliver de i, at det er sådan, det er.

Responsen fra omverden har også betydning for opfattelsen af barnets/den unges fortællinger; bliver fortællingerne be- eller afkræftet i vores daglige sprog og kropssprog?

Har barnet/den unge udpræget negative fortællinger om sig selv, kan det være svært for dem at opdage det positive. Her hjælper vi med at få ressourcer, potentialer, værdier og intentioner frem i fortællingen, så de over tid bliver en del af barnets egen fortælling.

Barnets/den unges alder og kognitive forståelse afgør, hvilke niveauer vi arbejder ud fra. Nogle gange er refleksion udgangspunktet, andre gange skal der handling til for at ændre historien, så barnet får en mere positiv tilgang til livet.

At graduere støtten til barnet/den unge

For at optimere en positiv udvikling holder vi skal fokus på barnets potentialer og styrker. Som de professionelle og voksne i barnets liv skal vi beherske graduering af støtten til barnet/den unge, så de hverken oplever angst eller kedsomhed ved at lære.

Flowteorien opstiller en række faktorer, der er medvirkende til at understøtte flowevnen.

Opstilling af klare, konkrete og realistiske mål.

1. Feedback, dvs. løbende og relevant tilbagemelding om, hvordan barnet/den unge klarer sig.
2. En passende balance mellem færdigheder og viden på den ene side og udfordringer på den anden.
3. Fjernelse af distraherende faktorer.
4. Håndterbare, forståelige og præcise regler for arbejdet/aktiviteterne.

Aktiv deltager i eget liv

Vi arbejder målrettet på, at den enkelte er deltager – fremfor tilskuer – i sit eget liv og i hverdagen. Vi tilstræber at møde og støtte den enkelte, der hvor han eller hun er med sine behov, ønsker og drømme. Vores målsætning er det gode liv for den enkelte.

Relationen til den enkelte er det bærende element i vores pædagogiske praksis. Det er mødet med den enkelte og det, der sker i relationen, der er i fokus og sætter dagsordenen for vores pædagogiske overvejelser og handlinger.

Genkendeligheden har betydning for tryghed, og vi tilstræber i så stor udstrækning som muligt at den enkelte ikke bliver udsat for usagte tiltag eller ændringer.

Anerkendende pædagogik er helt central for vores tilgang i mødet med den enkelte. Vi ønsker at begrænse uhensigtsmæssig adfærd gennem den rette struktur og pædagogik.

I det arbejde er vores sigte bl.a. at tage afsæt i "Low Arousal", som er udviklet af Dr. Andrew A. McDonnell.

Tekst fra Tilbudsportalen.dk